

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 436/2023
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног – адвоката Новака Рогановића, Слободана Булатовића и Милића Чапрића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.12/20 под 10.06.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.347/22 од 18.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 17. маја 2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног АА – адвоката Новака Рогановића, Слободана Булатовића и Милића Чапрића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.12/20 под 10.06.2022. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.347/22 од 18.11.2022. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Основног суда у Аранђеловцу К бр.12/20 под 10.06.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења једног кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика и једног кривичног дела шумска крађа из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, па пошто су му претходно утврђене појединачне казне за свако од извршених кривичних дела, и то за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 250.000,00 динара а за кривично дело из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ казна затвора у трајању од девет месеци, окривљени је применом одредаба члана 60. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, те на новчану казну у износу од 250.000,00 динара. Истовремено је одређено да је окривљени дужан да новчану казну плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, те да уколико не плати новчану казну у наведеном року, суд ће неплаћени део новчане казне заменити казном

затвора, тако што ће за сваких неплаћених 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени АА је на основу члана 423. став 1. тачка 2) ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио једно кривично дело шумске крађе из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ.

Окривљени је обавезан да у корист буџетских средстава суда, на име паушала, плати износ од 15.000,00 динара, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, као и да Основном јавном тужилаштву у Аранђеловцу и суду на име трошкова кривичног поступка плати износ чија ће висина бити одређена посебним решењем.

Оштећени ЈП „Србијашуме“ и ББ упућени су на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 бр.347/22 од 18.11.2022. године одбијене су као неосноване жалбе Основног јавног тужиоца у Аранђеловцу и браниоца окривљеног АА а пресуда Основног суда у Аранђеловцу К бр.12/20 под 10.06.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног АА – адвокати Новак Рогановић, Слободан Булатовић и Милић Чапрић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и став 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, с тим што из образложења произилази да указују и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и укине побијане пресуде а предмет врати на поновно одлучивање, или да преиначи побијане пресуде „доследном применом члана 423. тачка 2) ЗКП“.

Врховни суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и у седници већа, коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен, односно нема законом прописан садржај.

Указујући на битну повреду одредбу кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, браниоци окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводе да се побијане пресуде заснивају на незаконитом доказу – на исказу оштећеног који је дат пред Основним јавним тужилаштвом у Аранђеловцу, на коме се не могу заснивати, јер

окривљени није присуствовао радњи испитивања оштећеног пред тужилаштвом, обзиром да му није упућен позив сходно одредби члана 300. став 1. и став 6. ЗКП.

Изложене наводе захтева за заштиту законитости бранилаца окривљеног, Врховни суд оцењује неоснованим.

Наиме, и поред чињенице да је оштећени ВВ дана 20.08.2020. године дао исказ у Основном јавном тужилаштву у Аранђеловцу, ком саслушању није присуствовао окривљени, супротно одредби члана 300. став 1. ЗКП, Врховни суд налази да побијане пресуде нису засноване на незаконитом доказу. Ово стога што је, према стању у списима, оштећени у међувремену преминуо, те је Основни суд у Аранђеловцу на главном претресу одржаном дана 10.06.2022. године његов исказ прочитао уз сагласност странака, сагласно одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП, којом је поред осталог прописано да ће се упознавање са садржином записника о исказима сведока, по одлуци већа, обавити сходном применом члана 405. ЗКП уколико су испитана лица умрла, душевно оболела или не могу се пронаћи или је њихов долазак пред суд немогућ или знатно отежан због старости, болести или других важних разлога.

Како је, дакле, првостепени суд поступио у свему законито, сагласно процесној одредби члана 406. став 1. тачка 1) ЗКП и читањем наведеног исказа извео дозвољени доказ, при чему ни окривљени а ни његов бранилац током поступка нису имали примедби на извођење овог доказа, то Врховни суд налази да супротно наводима захтевима бранилаца окривљеног правноснажне пресуде нису засноване на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати. Стога су наводи захтева – да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, оцењени неоснованим.

У осталом делу, исти захтев је одбачен као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, у осталом делу браниоци окривљеног као разлог за подношење захтева за заштиту законитости истичу битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, а указује се и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП истицањем да изрека нижестепених пресуда не одговара утврђеном чињеничном стању у односу на довођење и одржавање оштећеног у заблуди. Поред тога, у захтеву се као разлог подношења истиче и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и с тим у вези наводи да би се у конкретном случају једино могло радити о грађанскоправном односу, а не о кривичном делу обзиром да су окривљени и оштећени закључили правни посао који се по правној природи може дефинисати као уговор о делу, те да је окривљени само одложио време испуњења своје обавезе, што представља разлог за евентуални раскид уговора, а не елементе бића кривичног дела преваре.

Надаље, у вези са кривичним делом шумске крађе из члана 275. став 2. у вези става 1. КЗ, у захтеву се истиче да је нејасно на основу којих доказа су првостепени и другостепени закључили да је окривљени извршио ово кривично дело, уз сопствени закључак да је суд овакав закључак извео на бази претпоставки и без критичке оцене

изведених доказа, дакле указује се на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање.

Како одредбом члана 485. став 4. ЗКП, која прописује разлоге због којих окривљени преко бранилаца могу поднети захтев за заштиту законитости, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и из члана 483. став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, те због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је поднети захтев у овом делу одбачен као недозвољен.

У односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП која се наводи у уводу као разлог подношења захтева, Врховни суд налази да поднети захтев у овом делу нема законом прописан садржај.

Ово стога што браниоци окривљеног наведену битну повреду одредаба кривичног поступка само формално означавају у уводу захтева, при чему у образложењу не конкретизују у чему се ова повреда састоји, па имајући у виду одредбу члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, то је Врховни суд поднети захтев у овом делу одбацио јер нема законом прописан садржај.

Са свега изложеног а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић